

Sygn. akt VI U 554/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2016 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: G. K.

od decyzji: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 2 lutego 2015 r., znak: (...)

w sprawie: G. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej

G. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy

w związku z chorobą zawodową od 20 listopada 2014 r. do 30 listopada

2017 r.;

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginalnie właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 554/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 lutego 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku G. K. z dnia 21 listopada 2014 roku odmówił wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, że niezdolną do pracy w rozumieniu Ustawy..., artykułu 12- go Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Ponadto organ rentowy wskazał, że zgodnie z artykułem 6- tym Ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, renta z tytułu choroby zawodowej przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli stał się niezdolny do pracy wskutek choroby zawodowej. Organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonej G. K. wnioskowanego świadczenia,

powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 22 stycznia 2015 roku, w którym to orzeczeniu ustalono, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy oraz nie jest niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona G. K. domagając się uchylecia tej decyzji i przyznania jej prawa do renty z tytułu choroby zawodowej. W uzasadnieniu odwołania odwołująca wskazywała, iż zaskarżona decyzja jest niezgodna ze stanem faktycznym, jak również krzywdząca i nieadekwatna do skutku choroby, na którą cierpi ubezpieczona. Zaskarżonej decyzji ubezpieczona zarzuciła, iż żaden z badających jej lekarzy ZUS, który decydował o jej niesprawności do pracy nie był specjalistą foniatry, audiologiem, otolaryngologiem, czy chociażby laryngologiem. Ponadto zarówno badanie lekarskie przeprowadzone przez lekarza orzecznika, jak i Komisję Lekarską ZUS miały charakter badań ogólnych, a nie badań strun głosowych ubezpieczonej, które są podstawowym przedmiotem sprawy. Członkowie Komisji Lekarskiej ZUS zbyt pośpiesznie dla zdaniem odwołującej się i w sposób mało wnikliwy analizowali przedstawioną dokumentację. Członkowie Komisji Lekarskiej ZUS powierzchownie przejrżeli dostarczoną w dniu badania ubezpieczonej dokumen..., dodatkową dokumentację, w tym aktualne badanie stroboskopowe z dnia 8 stycznia 2015 roku wykonane przez specjalistę foniatry, audiologa i otolaryngologa, uwierzytelnione karty historii choroby w poradni foniatrycznej i laryngologicznej, zaświadczenie z poradni laryngologicznej. Zdaniem odwołującej się przy orzekaniu o jej wniosku o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową należy wziąć pod uwagę możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, wiek ubezpieczonej i niecelowość przekwalifikowania. Zdaniem ubezpieczonej jest ona osobą niezdolną do pracy, która utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu. Trwała choroba strun głosowych uniemożliwia jej pracę w charakterze nauczyciela. Ubezpieczona podkreślała, że całe swoje życie zawodowe 32 lata pracowała, jako nauczyciel, dlatego z racji przedmiotowej choroby zawodowej i posiadanych kwalifikacji zawodowych całkowicie utraciła możliwość wykonywania pracy zgodnie z wykształceniem i kwalifikacjami. Podkreślała także, iż od kilkunastu lat leczy się w poradni laryngologicznej, jak również jest pod stałą opieką Przychodni (...) numer (...) imienia (...) B. w B. oraz podlega obserwacji w Poradni (...)w B.. Leczy niedowład mięśni zwierających i napinających krtani z niewydolnością głośni. Schorzenie to powstało w związku z wykonywaną pracą nauczyciela i całkowicie uniemożliwia jej dalsze wykonywanie zawodu, trudności w mówieniu, utrata głosu, drażniąca chrypa, uciążliwy suchy kaszel oraz prawidłowe funkcjonowanie i kontakty z ludźmi. Jej leczenie wymaga sporych środków finansowych. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczona G. K. w dniu 21 listopada 2014 roku złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W okresie swojej aktywności zawodowej przez okres trzydziestu dwóch lat pracowała, jako nauczyciel. Decyzją numer (...) Państwowy (...)w M., decyzja z dnia 5 listopada 2014 roku, stwierdził wys..., istnienie u ubezpieczonej choroby zawodowej, przewlekłą..., przewlekłej choroby narządu głosu sp..., spowodowaną nadmiernym wysiłkiem głosowym trwającym co najmniej 15 lat pod postacią niedowładu mięśni wewnętrznych krtani z wrzecionowatą niedomykalnością fonacyjną głośni i trwałą dysfonią, wymienioną w pozycji 15, 3 wykazu chorób zawodowych określonego w przepisach w sprawie chorób zawodowych wydanych na podstawie artykułu 237, paragraf 1, punkt 3 do 6 i paragraf 1 ze znacznikiem 1 Ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy. Decyzja ta poprzedzona została

[**kaszel** 00:15:03.408] przepraszam, wy..., orzeczeniem lekarskim numer (...) o rozpoznaniu choroby zawodowej wydanej..., wydanym przez Wojewódzki (...)w B., (...) Przychodnię Ochrony (...), Poradnię (...). W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych w składzie specjalista medycyny przemysłowej, specjalista neurolog i specjalista otolaryngolog, foniatry. W opinii z dnia 7 marca 2016 roku karta 14, 15 akt sprawy biegli..., oraz 16 i 17 akt sprawy biegli ci rozpoznali u ubezpieczonej niewydolność głośni w części międzybłoniastej, obraz choroby zawodowej, przebyte, przemijające niedokrwienie mózgu bez związku z chorobą zawodową. Na podstawie przeprowadzonych badań sądowo - lekarskich i po analizie dokumentacji lekarskiej zawartej w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego, jak również dostarczonej przez badaną, biegli sądowi stwierdzili, iż stan zdrowia upośledza sprawność organizmu ubezpieczonej w stopniu powodującym jej okresową, częściową niezdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji w związku z chorobą zawodową.

[**koniec części** 00:17:16.000] PYW812499_02

[**Przewodniczący** 00:17:17.728] Przyczyną jest schorzenie narządu głosu w trakcie ponad 30-letniej pracy. W narażeniu na nadmierny wysiłek głosowy ubezpieczona nabawiła się choroby zawodowej stwierdzonej decyzją

Państwowego (...)w M. w dniu 5 listopada 2014 roku. U orzekanej w badaniu stroboskopowym zaburzenia głosu stwierdzono zaburzenia głosu wynikające z dysfonii hyperfunkcjonalnej, niewydolność głośni w części międzybłoniastej. Biegły otolaryngolog audiolog foniatra w swojej opinii stwierdził, iż u ubezpieczonej ustalono odchylenia od normy, przewlekłe zmiany zapalne błony śluzowej gardła, zaburzenia głosu wynikające z dysfonii hyprefunkcjonalnej, czyli złej techniki tworzenia głosu występującej u osób poddających swój narząd głosu nadmiernym obciążeniom. Stwierdzono też niewydolność głośni w części międzybłoniastej. Ustaleń tych biegły sądowy dokonał na podstawie specjalistycznych badań laryngostroboskopii krtani. W ocenie biegłych sądowych ubezpieczona jest okresowo częściowo niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji w związku z chorobą zawodową narządu głosu od daty wystawienia wniosku, to jest od 20 listopada 2014 roku na okres 3 lat do listopada 2017 roku. Biegli sądowi nie zgodzili się z orzeczeniem lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS oraz stwierdzili w opinii, iż dysponowali tymi samymi dowodami, co organ rentowy. Powyższych ustaleń Sąd..., to znaczy powyższa opinia biegłych sądowych w ocenie Sądu Okręgowego ma taką moc dowodową i wiarygodność, iż pozwala na dokonanie w ocenie Sądu Okręgowego istotnych dla rozstrzygnięcia sporu ustaleń, co do częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonej w związku z chorobą zawodową stwierdzoną u niej w okresie, o którym orzekli biegli sądowi. Zaświadczenie o stanie zdrowia ubezpieczonej zostało wystawione 20 listopada 2014 roku i od tej daty biegli sądowi stwierdzili wys..., występowanie u ubezpieczonej częściowej niezdolności do pracy. Opinia biegłych sądowych została wydana na podstawie posiadanej przez biegłych sądowych specjalistycznej wiedzy medycznej. Została przekonująco i logicznie uzasadniona, nie zawierała wewnętrznych niedokładności czy sprzeczności. Dlatego Sąd Okręgowy swoje rozstrzygnięcie prze..., zamieszczone w ogłoszonym w dniu dzisiejszym wyroku oparł na tym dowodzie. Pozostałych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego. Podkreślić należy, iż organ rentowy złożył w piśmie procesowym z 20 maja 2016 roku zastrzeżenia do tej opinii, które w ocenie Sądu Okręgowego miały charakter pozamerytoryczny. Organ rentowy w zastrzeżeniach tych odwołał się jedynie do odmiennego stanowiska Przewodniczącego Komisji Lekarskiej ZUS, ale nie zamieścił w piśmie procesowym w ramach zgłoszonych zastrzeżeń argumentów natury medycznej, które mogłyby podważać dowód z opinii biegłych, ustalenia biegłych i wnioski. Natomiast odwoływanie się do tego, iż ubezpieczona dopracowała do emerytury pomimo schorzenia narządu głosu na okoliczność, iż nie korzystała z urlopu dla poratowania zdrowia pozosta..., okoliczności te pozostają obojętne zupełnie dla kwestii ustalenia czy ubezpieczona jest osobą niezdolną do pracy czy nie. Zwrócić, bowiem należy uwagę, że aby stwierdzić związek choroby zawodowej danej osoby z niezdolnością do pracy nie jest wymagane korzystanie z urlopu dla poratowania zdrowia, jak również o stwierdzenie takiego związku może ubiegać się w ramach wniosku o rentę osoba, która przeszła na emeryturę. Dlatego Sąd Okręgowy wbrew wnioskowi zawartemu w tym piśmie procesowym organu rentowego nie kontynuował już postępowania dowodowego. Dokonując subsumcji przepisów prawa materialnego do ustalonego w sprawie stanu faktycznego Sąd Okręgowy zauważa, że zgodnie z artykułem 6 ustępem 1 punktem 6 Ustawy z dnia 30 października 2002 roku, z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, Dziennik Ustaw z 2009 roku numer 167 pozycja 1320 wraz z późniejszymi zmianami. Z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługują następujące świadczenia: renta z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Zgodnie z artykułem 12 i 13 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2016 roku pozycja 887 z późniejszą zmianą, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się, po pierwsze, stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności organizmu w drodze leczenia i rehabilitacji. Po drugie, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. W ocenie Sądu Okręgowego biegli sądowi stosowali powyższe kryteria orzecznicze zawarte w powołanych przepisach artykułu 12 i 13 ustawy emerytalno-rentowej. W związku z tym na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z powołanymi przepisami

prawa materialnego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową w okresie orzeczonym przez biegłych sądowych. W punkcie 2 wyroku na podstawie artykułu 118 ustęp 1a ustawy emerytalno-rentowej Sąd Okręgowy stwierdził odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Odpowiedzialność tę kreuje po stronie organu rentowego oparcie zaskarżonej decyzji na wadliwym obiektywnie orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS. Zgodnie z opinią biegłych sądowych posługiwali się oni tymi samymi materiałami, które pozostawały w dyspozycji organów orzeczniczych lekarskich ZUS, a w tej sytuacji organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Rozstrzygnięcie o odpowiedzialności organu rentowego ma to praktycz..., ma ten praktyczny wymiar, iż w przypadku uprawomocnienia się wyroku organ rentowy powinien wypłacić ubezpieczonej zaległe świadczenia rentowe z odsetkami za opóźnienie w realizacji świadczenia. Na tym wygłoszenia uzasadnienia zakończono.